

formand bliver orienteret, således at vi i Folketinget kan holde os orienteret og underrettet om, hvad der sker – hvis det en sjælden gang skulle ske.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14.05

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslagets formål om at sikre større åbenhed og gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af beføjelser i retsplejelovens § 98, stk. 3. Man ønsker at hindre mytedannelse om f.eks. årsagerne til, at en tiltale er blevet rejst eller ikke er blevet rejst.

Da forslaget er en direkte konsekvens af et oppositionsforslag fra 2003 fremsat af SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre om ophævelse af justitsministerens beføjelser i konkrete straffesager, kan vi naturligvis bakke op om forslaget.

I 2003 blev oppositionsforslaget ikke vedtaget, men en udvalgsberetning, der tog udgangspunkt i et ministersvar, opfordrede ministeren til at fremsætte forslag til større gennemsigtighed i den slags sager her. Det er nu sket, og det noterer vi med glæde i Det Radikale Venstre.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Vi kan i SF naturligvis ikke være imod det her, alt den stund det er et forsøg på at gennemføre et beslutningsforslag, som vi sammen med nogle andre partier fremsatte. Men det er et meget, meget lillebitte skridt, og det, vi ønsker, er en langt højere grad af selvstændiggørelse af Rigsadvokaten.

Så selvfølgelig: Ja, til det her, men vi skal fastholde det langsigtede projekt. Vi vil have en højere grad af frigørelse af Rigsadvokaten fra justitsministeren. Der har vi forskellige modeller. Vi har den hollandske model, vi har den norske model. Men jeg synes i hvert fald, at skridtet er o.k., men det er et meget, meget lille skridt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Som andre ordførere har været inde på, var det et beslutningsforslag fremsat af SF, Radikale og Enhedslisten, der senere førte til den beretning, der så fører til det her lovforslag, som er, som fru Anne Baastrup sagde, et lille museskridt på vejen mod at få en mere selvstændig anklagemyndighed, Rigsadvokaten, og selvfølgelig kan vi støtte, at man går det her lille skridt, men vi vil også fortsat arbejde videre for en større adskillelse.

Så vil jeg håbe, at det her også er et udtryk for, at Justitsministeriet generelt vil vise en større åbenhed over for, i hvilket omfang Justitsministeriet går ind og blander sig i konkrete sager. Jeg har flere gange stillet skriftlige § 20-spørgsmål til justitsministeren for at høre, om Justitsministeriet, som det har været fremme i Ekstra Bladet, har været inde og give pålæg til Københavns Politi eller på anden måde har været involveret i sagerne omkring hashhandler, uden at kunne få svar fra Justitsministeriet.

Jeg synes, det ville være rart, når der kommer den slags frem i pressen, at vi så kunne få en afklaring, så jeg håber, at man i Justitsministeriet går et skridt videre i retning af åbenhed om, hvor meget man går ind i konkrete sager, også når det ikke er et direkte pålæg som det, der er omtalt i dette lovforslag.

Men som sagt støtter vi forslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne takke for den meget store støtte, der er til lovforslaget.

Det er korrekt, at lovforslaget er resultatet af nogle meget gode, principielle drøftelser, vi har haft her i Folketingssalen, ikke mindst på grundlag af et beslutningsforslag, der handlede om så fine og mere principielle ting som magtens tredeling og meget andet.

Det, der har været min opgave, har jo været at sikre, at det, der har været regeringens helt generelle synspunkt, nemlig at vi mener, at justitsministerens mulighed for at kunne gå ind og give pålæg til anklagemyndigheden i en straffesag, fortsat skulle eksistere, vel vidende at der er partier her, som har en mere ambitiøs målsætning, og som gerne så, at anklagemyndigheden blev fuldstændig skilt ud, og at justitsministeren ingen mulighed havde for at påvirke anklagemyndighedens arbejde.